Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 225. Braşov, Vinerĭ 11 (23) Octomvre 1896.

Regim arbitrar.

Teróre la culme.

Braşov, 10 (22) Octomvre.

Ceea ce nicĭ celor mai marĭ pessimiştĭ nu li-ar fi venit în gând sĕ predică, aceea s'a întêmplat astădĭ aicĭ în Braşov după un an şi nouĕ lunĭ de regim de teróre al luĭ Banffy.

Adunarea alegĕtorilor românĭ din comitatul nostru a fost **oprită** astădĭ de-a se întruni pe motiv, că **alegĕtorilor de naţionalitate română nu le mai este permis a ţiné adunărĭ electorale.**

Evoe Banffy! Evoe Perczel! Evoe tótă céta cârmuitorilor ungurĭ!

Intâia-óră de două-decĭ şi nouĕ de anĭ încóce ei se arată înaintea lumei pe deplin în tótă figura lor înspăimântătóre. Uitaţĭ, privitĭ-i şi vĕ minunaţĭ de acéstă specie de absolutiştĭ destrăbălaţĭ şi despoţĭ cinicĭ!

Ca sĕ vedeţĭ, că trăim în plin absolutism şi că am ajuns cu aşa disele „drepturĭ constituţionale“ sĕ fim de batjocura lumei, expuşĭ capriciilor şi arbitriului fişpanilor de prin comitate, vĕ punem în vedere următorul fapt:

Autoritatea din loc nu scia încă astădĭ la dece óre înainte de amédĭ, că alegĕtorii românĭ „n'au dreptul“ de-a se întruni ei între ei, ca sĕ-şĭ vadă de interesele lor faţă cu alegerile dietale, căcĭ astădĭ la óra numită preşedintele clubului nostru electoral — în urma arătărei, că a convocat adunarea alegĕtorilor românĭ, — a primit dela căpitănatul oraşului resoluţia în scris, că **se permite** alegĕtorilor dietalĭ **românĭ** ai comitatului Braşov sĕ ţină adunare electorală. Cu tóte acestea, după câte-va óre, când adunarea era sĕ se întrunéscă pe basa permisiunei primite, şi când sute de alegĕtorĭ românĭ se aflau deja grămădiţĭ înaintea localului adunării aşteptând cu nerăbdare sĕ li-se deschidă sala, căpitanul oraşului, însoţit de mai mulţĭ poliţiştĭ, li-se pune în cale şi-i opresce de-a intra în sală, spunêndu-le, că *adunarea* **nu se permite.**

Ce s'a întêmplat în câte-va césurĭ? Descoperit'a óre poliţia vre-un complot, ce sta în legătură cu acéstă adunare, séu vre-o altă fărădelege, în urma căreia trebuia interdisă întrunirea?

Nu s'a întêmplat nimic alta, decât că dela fişpanul Braşovului a sosit la şeful poliţiei de aicĭ un ordin, prin care 'i-se avisézá ca sĕ oprĕscă adunarea conchiămată **„de óre-ce în general nu se pot permite adunărĭ electorale conchiămate după naţionalităţĭ“.**

De două-decĭ şi nouĕ de anĭ, de când ne aflăm sub stăpânirea ungurĕscă, nu i-a venit nimĕnui în gând sĕ oprĕscă pe alegĕtorii românĭ de-a se mai întruni; nicĭ chiar Banffy când era vestit ca paşă la Deeş şi Bistriţa n'a mers aşa departe, ca sĕ denege cetăţenilor de naţionalitate română dreptul de-a se întruni, — sĕ-l denege chiar alegĕtorilor în periodul electoral. Ér aicĭ în Braşov, precum am arătat, până adĭ autorităţile orăşenescĭ au sciut, că alegĕtorii românĭ au dreptul sĕ se întrunéscă când vreu, în afacerĭ electorale.

Numai dela porunca fişpănéscă amintită încóce, ce-a primit'o astădĭ căpitanul oraşului cu o jumĕtate de óră înaintea terminului când avea sĕ se ţină adunarea nóstră, s'a aflat aicĭ de către autoritate, că porunca de sus este, ca nicĭ pe alegĕtorĭ sĕ nu-i mai lase sĕ se întrunéscă liber după trebuinţele lor.

De anĭ de dile curge dispută în pressa cea mare europénă între Ungurĭ şi noi. Cei dintâiu au publicat şi publică mereu în tóte limbile, că décă Românilor li-se întêmplă şi nedreptăţĭ, ei înşi-şĭ sunt de vină, pentru-că nu aleg, nu întră în dietă, ca acolo sĕ-şĭ espună plângerile lor.

Ei bine, cum sĕ ajungă ei în dietă şi ce sĕ pótă dobêndi pentru uşurarea sorţii neamului lor, décă nu se mai tolerézá nicĭ întrunirile lor electorale?

Dér ce se mai căutăm a esplica brutalitatea acésta a stăpânirei, ce-o vede şi simte fiă-care? In culmea îngâmfărei sale, despotismul naţional maghiar s'a demascat cu desĕvîrşire înaintea lumei.

Fiă siguri satrapii noştri, că ochii lumei culte nu vor trece cu vederea hidósa fisionomiă, ce i-o arată mincinosul lor liberalism şi constituţionalism. O va vedé şi-i va cunósce pe deplin, ér acesta va fi începutul sfêrşitului sistemului de guvernare putred, pe care pacostea l'a adus pe capul nostru.

Intrunirea cluburilor electorale.

O adunare oprită. Alegĕtorii românĭ din comitatul *Bistriţa-Năsĕud* au fost convocaţĭ pe Marţa trecută, 20 Octomvre n., în Bistriţa. Lunĭ după amédĭ însĕ, căpitanul poliţiei, după cum se raportézá de-acolo, a însciinţat pe d-l Dr. G. Tripon, că *nu permite ţinerea adunărei şi că a luat mĕsurĭ pentru a împrăştia pe alegĕtorĭ* pe cuvênt, că *nu recunósce a esista altă naţiune în acest stat, afară de naţiunea maghiară.* S'a făcut recurs la vice-şpanul (un Sas ruginit), dér acesta a aprobat mĕsura luată de căpitanul poliţiei.

Alegĕtorii, carĭ nu putuseră primi încă scire despre acéstă volniciă, sosiseră într'aceea la adunare în numĕr mare. *Au fost însĕ împrăştiaţĭ de poliţiă şi gendarmĭ.* S'a înaintat pe cale telegrafică recurs la ministrul de interne, dér *alegĕtorii au fost scoşĭ din sală, nepermiţêndu-li-se sĕ aştepte aicĭ rĕspunsul ministrului.*

Intre Românĭ, se'nţelege, a produs mare iritaţiă şi indignare acest cas, cu care au ţinut se se ilustreze tocmai autorităţile unui oraş ca Bistriţa, locuit de Saşĭ şi de Românĭ!

*

In alte cercurĭ, pe cât ne este cunoscut până acum, adunările au decurs în ordine.

In cercul *Ighiului* au fost aleşĭ ca bărbaţĭ de încredere pentru conferenţă dnii: Rubin *Patiţia*, advocat în Alba-Iulia, şi Nicolau *Florescu*, proprietar în Ighiu, ér suplent d-l Ión *Muntean* adv. în Alba-Iulia.

La *Arad* au fost aleşĭ d-nii: Vas. *Mangra* şi Dr. A. *Suciu*, ér supleanţĭ P. *Truţa* şi Tr. *Vaţan.*

In cercul *Iosăşelului* au fost aleşĭ: Petru *Truţa* adv. în Arad şi Cornel *Lazar* preot în Almaş, ér supleanţĭ: Traian *Magier* preot în Saturĕu şi Nicolae *Draganceu* preot în Cif.

Cluşiu, 20 Octomvre n.

Astădĭ la 6 óre d. a. s'a ţinut aicĭ adunarea alegĕtorilor în o sală a Casinei. D-l president Al. *Pop* a condus adunarea; poliţia a fost representată prin Tussai Gabor consilier.

In înţelesul convocărei publicate, a fost la ordinea dilei 1) Reorganisarea clubului electoral. O comisiă de trei a fost însărcinată sĕ vină în şedinţă cu propunere concretă şi după puţină consultare s'a constituit clubul în următorul mod: President: Ill. Sa d-l Alesandru *Bohaţiel*; membri (cu dreptul de constit. şi întregire) d-nii Al. *Pop*, Em. *Pop*, B. *Podobă*, Ión *Laslo*, T. *Roşescu*, Dr. G. *Ilea*, Nic. *Raţiu.*

Al doilea punct a fost alegerea a 4 delegaţĭ pentru conferenţa generală electorală convocată pe 24 Oct. n. c. la Sibiiu. In cercul I au fost aleşĭ delegaţĭ d-nii: I. *Coroianu* şi Dr. *G. Ilea;* cercul II d-nii: Dr. A. *Isac* şi Vas. *Podobă.*

Nefiind alte obiecte, d-l *President* la órele $7^1/_2$ închide şedinţa.

*

Astădĭ era sĕ se pertracteze înaintea curţii cu juraţĭ un nou proces de pressă intentat încă din vechime „Tribunei“, pe cuvênt de calumniă şi vătĕmare de onóre, din partea protopopului N. Maneguţiu. Acusaţĭ sunt Ciontea, fost redactor resp. al „Tribunei“ şi Liviu Albini, fostul editor. Pertractarea însĕ din causă de bólă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Despre unul, care caută iubirea.

Legendă germană.

Un tînĕr se duse într'o di, ca sĕ caute iubirea, audise atâta despre dênsa, încât dorea sĕ-o cunóscă, dér nu avea nicĭ o presimţire cum este, scia numai, că este frumósă.

Când se întêlni decĭ cu o fată frumósă (era încă tînĕră de tot) îşĭ luà cu politeţă pălăria şi dise: „Imĭ dai voie a te întreba, că óre d-ta eştĭ iubirea?“

„Da firesce“, dise ridênd vesela mititica, „sĕ ne dicem *tu*, aide sĕ ne petrecem dragul meu... dér cum te chiamă? Trebue sĕ sciu numele tĕu.“

„Gebhard“, rĕspunse tînĕrul şi privi încântat pĕrul blond şi creţ al copilei, ochii scânteiătorĭ şi figura ei drăgălaşă.

„Ah, Gebhard! Ăsta e un nume atât de serios şi de plicticos“, dise fetiţa, „te voi numi Hardchen, scumpul şi iubitul meu Hardchen“.

Ea 'l strinse în braţe, apoi îi sărută fiă-care ureche, 'l apucă de pĕr şi apoi fugi.

Avu multă greutate până când o prinse, căcĭ era sprintenă, dér în fine o prinse; ea începù a rîde se aşedà în póla lui şi se juca cu el, îl gădila cu fire de iarbă, 'l apuca de mustaţă şi era rĕsfăţată ca un copil.

O vreme óre-care îi făcea lui plăcere acest joc, dér apoi se obosi şi voi sĕ vorbéscă ceva raţional cu ea, sĕ-i spună planurile sale în viitor şi sĕ afle părerea ei; dér ea îşĭ astupà urechile séu îi astupà gura cu mânile ei micĭ şi delicate, orĭ de câte orĭ începea sĕ vorbéscă.

El se supĕrà şi dise: „Dér, draga mea, iubirea mi-a fost cu totul altmintrelea descrisă. Nu te purta aşa de copilăresce“.

Fetiţa rîdea şi mai tare: „Oh, tînĕr prost! Eu sunt decât numai o mică cameristă a iubirei, amoriţă; dér 'mĭ pare bine, că m'ai schimbat cu iubirea; mulţĭ ómenĭ susţin, că sémĕn fórte mult cu iubirea. Dér — adio — mi-am petrecut bine. Eştĭ un băiat drăgălaş, te voiŭ visita bucuros încă odată“.

Ea îi făcu semn de sărutare şi apoi dispăru.

„A fost o frumósă aventură“, 'şĭ gândea Gebdard; „dér acum vreau sĕ cunosc iubirea, trebue că e mai frumósă şi mai mare!“

Şi în adevĕr îi eşi înainte o femeă frumósă cu ochii pasionaţĭ de foc, cu gâtul strălucitor, cu pĕrul roşu, care era împletit cu viţă de vie. Ea privi pătrundĕtor pe tênĕr, care o strînse cu pasiune în braţe, esclamând: „Tu, tu eştĭ iubirea!“

Ea îi întorcea sărutările sale ferbinţĭ şi buzele ei de carmin se lipeau strîns de ale sale; el uità totul, nu se mai putea sătura de frumseţea ei şi petrecu óre întregĭ în braţele ei, beat de voluptate.

In fine adormi, cu capul în póla ei şi când se deşteptà, îi păru schimbată. — Ea era obosită şi slăbită, pĕrul 'şĭ perduse splendórea şi ochii focul. O privi uimit: „Cine eştĭ tu, fiinţă pribeagă, care m'a încântat erĭ şi astădĭ abia mĕ poţĭ încăldi?“

„Eu sunt“, rĕspunse ea, „sensualitatea şi portărésa iubirei. Cine voesce sĕ meargă la iubire, trebue sĕ vină întêiŭ la mine“.

Ea se sculà, se îmbrăcà şi plecà. Gebhard rĕmase gânditor.

După câtă-va vreme zăresce o femeă frumósă; dér când se apropià de ea vĕdù că e sulemenită şi că hainele scumpe acopereau un corp veşted.

Ochii ei febril lucitorĭ scânteiară când îl vĕdù; ea-l cuprinse în braţe, înfigêndu-şĭ unghiile în carnea sa. Il săruta şi el credea că se înéacă sub resuflarea ei ferbinte şi otrăviciósă — şi când sânge curse din ranele, pe carĭ i le făcură unghiile ei, atuncĭ ea bĕu acest sânge cu poftă de fiară. Ameţit, Gebhard nu se apărase, dér un fior puternic de grózá îl cuprinse şi el se desfăcu din braţele sale.

„Plécă, plécă!“ gâfâi el. „Nu eştĭ tu iubirea!“

„Eu sunt viţiul“, dise femea. „Sora mea, pĕcatul, are loc în suita iubirei, pe mine m'a urgisit iubirea şi acum mĕ rĕsbun contra acelora carĭ o caută.“

Dicênd aceste dispăru.

Obosit şi sdrobit ca după o bólă gravă, rĕmase Gebhard, dér forţa sa juvenilă în-

s'a amânat pe timp nedeterminat și așa ni-a fost dat sĕ scăpăm pentru astă-dată de un tablou, care numai plăcere nu ne póte face.

Aleco.

Declarațiunea Slovacilor.

Comitetul central electoral al partidului național slovac publică în diarul *„Narodnie Noviny"* din incidentul viitórelor alegerĭ, o declarațiune al cărei conținut pe scurt e următorul:

Partidul național slovac a hotărît în 1884, și mai târdiu în 1892, că la alegerile dietale nu va lua parte nicĭ în mod activ nicĭ pasiv. Cu tóte acestea motivele *passivității* tocmai așa esistă si astădĭ ca și mai înainte, ba s'au mai adaus nouĕ motive.

Partidul declară, că nu pășesce nicĭ cu un program electoral, nu pune candidațĭ, și nu ia parte la alegerĭ, deóre-ce *atrocitățile liberalilor* fac imposibilă orĭ-ce alegere. *Abusurile* comise de partidul guvernamental, la alegerĭ, față cu naționalitățile *sunt mai mari*, decât față cu celelalte partide opoziționale. Se opresc întrunirile partidului, se lasă afară din listele electorale membri aceluia, se resping recursele se terorisézĕ și persecută primăriile comunelor etc. Décă președintele alegerei nu-șĭ împlinesce afacerea pe placul guvernului, atuncĭ baionetele gendarmilor hotărăsc asupra resultatului alegerei.

Față cu partidul național slovac, partidul guvernamental nu se pune pe basa dreptului și păcei, ci a *forței și puterei militare*, și astfel vrea sĕ *„pacifice"* cu el. Locul alegerei se preface în câmp de luptă, pe care unul dispune de tot aparatul administrativ și de putere militară, până când celalalt nu are decât *mâna gólă și peptul gol*, și orĭ-ce majoritate sĕ posédă acesta, totușĭ e hotărît, că nu póte învinge.

Cu un cuvênt alegerea e numai aparentă. Și ceea ce pe noi ne dóre mai mult este, că partidele politice de până acum și diarele nicĭ-odată n'au voit sĕ ia la cunoscință *ilegalitățile* comise față cu noi. Și după ce starea acésta nu e normală, ci dinpotrivă *periculósă* pentru statul ungar, și e în stare sĕ înstreineze pe Nemaghiarĭ; după ce passivitatea de până acum nu ne-a servit spre daună; după ce în înțelesul punctului VIII din programul statorit în Budapesta la 10 August 1895, Slovacii, Sêrbii și Românii, *ca partide*, sunt silițĭ a-se abține dela alegerĭ, — *partidul național slovac declară, că nu va lua parte la viitórele alegerĭ.*

Deórece însĕ în singuratice cercurĭ electorale se pot ivi circumstărĭ de natura, ca singuraticii membri ai partidului slovac sĕ afle de bine a lua parte și în mod activ la alegerĭ și a lucra contra liberalismului oficial — împrejurarea acésta sĕ încredințéză *voinței și dispoziției lor.*

Intre raporturile îngrozitóre ale patriei nóstre, nu numai între Nemaghiarĭ, ci chiar și între Maghiarĭ se află bărbațĭ nobilĭ, carĭ amărându-se de machinațiunile preudoliberalismului, au căutat cu îngrigire sĕ saneze rĕul acesta. Lécul l'au aflat ei într'aceea, că au adunat elementele încă necorupte, adecă pe țăranii religioșĭ și pe bărbații independențĭ și au creat un nou partid, adecă *partidul poporal.*

Considerând, că partidul poporal și-a pus ca problemă lupta contra liberalismului pernicios, care amenință libertatea consciinței și caracterul creștin al Ungariei; sub domnia căruia biserica creștină e amenințată cu distrugere totală; prin care moralitatea decade, indiferentismului religios se lățesce, ba chiar și direcția ateistă se estinde tot mai mult; care nu cunósce milă și îndurare față cu nimenĭ; considerând mai departe, că partidul poporal voiesce sĕ fiă drept și echitabil (?) față cu naționalitățile; — recomandăm soților noștri de principii, ca *voturile lor sĕ le dea candidaților, carĭ vor păși cu programul partidului poporal.*

CRONICA POLITICĂ.

10 (22) Octomvre.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung" din Berlin, scrie cu privire la **intrevederea Țarului cu împĕratul Wilhelm** la Darmstadt, și Wiesbaden, că ea a fost lipsită de orĭ ce ceremoniel oficios, și a păstrat caracterul intimității, ce corespunde *pretiniei tradiționale* și raporturilor strînse familiar dintre ambii Suverani. Contravisita Majestăților rusescĭ *în Rusia* este fixată pe vara viitóre.

*

In cercurile politice din Paris s'a vorbit mult dilele acestea despre *rechiămarea* ambasadorului rusesc br. **Mohrenheim**, care ar fi cădut în disgrația Sultanului. Cu privire la acésta diarul francez *„Eclair"* scrie următórele: „Mohrenheim, necunoscênd simțemintele poporațiunei din Paris, a pus totul în mișcare, pentru de-a *reține pe Țar* dela visita sa la Paris, dicênd, că ar face un pas periculos. Țarul din causa acésta, în tot decursul petrecerei sale în Francia a tractat pe Mohrenheim cu cea mai mare răcélă. Astfel în Cherbourg abia vorbi cu el douĕ cuvinte, și imediat se adresă către br. *Freedericis*, căruia îĭ strînse cu căldură mâna. Marea ducesă *Olga* de asemenea nu fu încredințată soției ambasadorului, ci baronesei Freedericis. Mai departe e remarcabil, că Țarul n'a invitat pe Mohrenheim la ojina dată în operă, și către președintele Faure și-ar fi esprimat părerea de rĕu, că nu locuesce în palatul, d'Orsay, ci în ambasada rusésca".

*

Din Viena se depeșéză, că Rusia intenționéză de-a pune la ordinea dilei **cestiunea egipténă**, și voiesce sĕ propună puterilor *neutralisarea Egipetului.*

*

Raporturile consulare din *Karput* anunță privitor la **turburările din Eghin**, petrecute în 15 Septemvre, că Armenii au plănuit deja în 14 c. un atac, prin ceea ce au ațîțat spiritele Mohamedanilor. Dintre 1150 case armenescĭ, au fost *nimicite cu totul 980; 2000 Armenĭ, între carĭ 50 femei și copii, au fost omorîțĭ, și cadavrele lor le-au aruncat soldații în Eufrat.* Preoțimea armenéscă fu silită apoi sĕ depeșeze patriachului, că Armenii singurĭ portă vina la masacrele comise.

Arestarea d-lor Dr. Saligny, Dr. Popovicĭ și Cordea.

Am anunțat ierĭ, că d-l Dr. *Saligny*, profesor la scóla de podurĭ și șosele din Bucurescĭ, d-l Dr. Maximilian *Popovicĭ*, profesor de chimie la scóla de agricultură și chimist al fabricei de tutun, și d-l inginer *Cordea*, directorul de esploatare al pescăriilor Statului, sunt arestațĭ de patru dile de către autoritățile rusescĭ.

Asupra acestor arestărĭ, până în acest moment nu se sciu amĕnunte. Atâta se scie, că ministrul român al domeniilor întocmise o comisiune compusă din d-nii Dr. *Antippa*, Dr. *Saligny*, Dr. Maximilian *Popovicĭ* și inginerul *Cordea* ca sĕ studieze modul de conservare a pescilor cu sarea de Mare, și sĕ vadă déca sarea dela gurile Dunării póte fi întrebuințată în acest scop. Acéstă comisiune a plecat acum opt dile spre gurile Dunării; numai d-l Dr. Antippa a fost silit sĕ rĕmână în Capitală, reținut de alte afacerĭ.

De Vinerĭ séra nu s'au mai audit nimic de acéstă comisiune. D-l Dr. Antippa, care urma sĕ plece alaltăerĭ la gurile Dunării, astepta din óră în óră, din di în di, avisul tovarășilor sĕi pentru a sci unde sĕ-i întâlnéscă. Până erĭ la amédĭ ne primind nicĭ o scire, d-l Dr. Antippa a telegrafat unui pescar agent al sĕu.

Alaltăerĭ séră pe la órele 7 și jumĕtate, d-sa primesce dela agent o telegramă, prin care îl anunță, că *membrii comisiunei sunt arestați de Vinerĭ séra la Ismail de către autoritățile rusescĭ.*

D-l Dr. Antippa, surprins de acéstă veste, s'a transportat imediat la ministrul de esterne, comunicându-i telegrama agentului sĕu. Ministrul a rĕmas mirat, cu atât mai vêrtos, că nicĭ consulatul din Ismail, nicĭ ministrul plenipotențiar al țĕrii în Petersburg, d-l G. *Rosetti Solescu*, n'au fost încunosciințațĭ de către autoritățile rusescĭ despre aceste arestărĭ.

Imediat ministrul a *telegrafat d-lui Rosetti Solescu la Petersburg și consulatului român din Ismail, invitându-i sĕ intervie pentru liberarea celor arestațĭ.*

In privința motivelor acestor arestărĭ nu se scie nimic positiv; circulă însĕ mai multe versiunĭ. Unii pretind, că arestarea ar fi justificată prin faptul, că comisiunea ar fi rĕtăcit prin apele rusescĭ pentru a face studii; alții cred, că ar fi mijloc o rĕsbunare a pescarilor rușĭ, carĭ se tem ca nu cum-va exportul lor în România sĕ se zădărnicéscă prin exploatarea în regie a pescarilor Statului Român; în fine alții cred în óre-carĭ motive politice.

Audițĭ cui împarte guvernul unguresc rangurĭ și decorațiunĭ!

„Magyarország" este informat, că ministrul-președinte Banffy voesce sĕ confere rangul de *„nobil maghiar"* unui individ, cu numele *Hirsch Iosef*, care în anul 1874 a fost osândit din partea tribunalului r. din Clușiu la *douĕ lunĭ închisóre ordinară pentru crima înșelătoriei* (falsificărei de acte publice.) Sentința acésta a fost întărită și din partea tablei regescĭ din Tĕrgu-Mureșului, așa că jupânul Hirsch în faptă a trebuit sĕ stea douĕ lunĭ în închisóre și încă *închisóre grea*, stând în fiă-care lună câte trei dile și trei nopțĭ închis în celulă separată.

Acest Hirsch, la anul 1884 cu *„permisiunea"* ministrului unguresc de interne de sub nr. 65,830, *și-a maghiarisat numele*, făcêndu-se **Horváth** în loc de *Hirsch*. In virtutea acestui *„merit"*, noul „Maghiar" Horváth a fost încărcat de aci înainte cu rangurĭ și decorațiunĭ. El a devenit **consiliar regesc**, apoi **proprietar al ordinului Francisc Iosif**; în luna lui Maiŭ a. c. a primit **ordinul coróna de fier**, ér acum Banffy are de gând sĕ-l facă „nemeș maghiar".

Foile ungurescĭ, din care reproducem aceste prețióse date, sunt și ele scandalisate și protestéză în contra acestui șurlatanism ne mai pomenit în tótă lumea.

Hirsch (alias Horváth) este de altmintrelea de profesiune medic. El a petrecut cât-va timp și în Berlin, unde reuniunea medicilor berlinesĭ *n'a voit sĕ l priméscă între membrii sĕi*, l'au primit însĕ cu multă plăcere coloniștii maghiarĭ de-acolo, alegêndu-l ca *președinte al reuniunei lor.*

SCIRILE DILEI.

— 10 (22) Octomvre.

M. S. Regele Carol a sosit adĭ în capitala Bucurescĭ împreună cu A. S. I. archiducele Boris Vladimirovicĭ și cu A. S. R. principele moștenitor de Saxa-Coburg, carĭ, după cum se scie, sunt óspeții familiei regale române la Sinaia.

—o—

Din Chișineu se depeșéză diarelor din Budapesta, că alaltăerĭ nóptea au fugit din temnițele de acolo opt bandițĭ periculoșĭ, și că gendarmeria îi urmăresce în tóte părțile.

—o—

Un preot ortodox rusesc deținut. In Moscova a fost deținut dilele trecute preotul Tolstoj, deórece manifesta simpatii deosebite pentru catolicism și scrise chiar și mai multe broșure în direcția acésta. El fu predat consistorului din Nischni-Nowgorod, care va avé sĕ pronunțe sentința asupra lui.

—o—

Joncțiunea liniilor ferate române și sêrbescĭ. Diarul sêrbesc „Male Novine" anunță, „dintr'o sorginte a cărei competință nu póte fi pusă la îndoială", că cestiunea joncțiunei liniilor ferate române și sêrbescĭ a fost tranșată în mod definitiv. Joncțiunea se va stabili la Kladova.

—o—

Concert. Joia viitóre, în 17(29) Octomvre va concerta în orașul nostru cunoscutul tenor român, d-l Gh. S. *Vassiliu*, însoțit de basul *Marcassa* și Em. *Pagano*. Concertul se va da în sala otelului Nr. 1 cu următorul program: 1) Campana: O séră de amor, duo, cântat de d-nii *Vassiliu* și *Marcassa*. 2) Vassiliu: a) Te-am așteptat, serenadă, b) Jurămêntul, idilă, cântate de autor. 3. Alexandri: Hodja Murad-Pașa, versurĭ dise de d-l *Pagano*. 4) Verdi: Cavatina din opera Ernani, cântată de d-l Marcassa. 5) Mendelsohn: Așĭ vré, duo, cântat de d-nii Vassiliu și Marcassa.

II. 1) Vassiliu: Cât așĭ dori, duo, cântat de d-nii Autor și Marcassa. 2) Bizet: Aria Toreadorului din Carmen, cântat de d-l Marcassa. 3) Vassiliu: Doina Ardelului, cântat de Autor. 4) Th. Speranță: Țiganul și Ursóica, versurĭ, dise de d-l Pagano. 5) Gounod: Salve di mora, Cavatina din Faust, cântat de d-l Vassiliu. 6) Kücken: Dulcĭ cântărĭ, duo, cântat de d-nii Vassiliu și Marcassa. Inceputul la 8 óre séra precis. Prețul locurilor: Stalul I fiorinĭ 1, Stalul II 60 cr., Stalul III 40 cr. Pentru studențĭ 30 cr. Galeria 20 cr. Biletele se află de vêndare la librăria N. I. Ciurcu și séra la cassă.

—o—

Un tînĕr român, student eminent în gimnasiul nostru superior, doresce a afla ocupațiune ca instructor într'o familiă din loc. Pentru informațiunĭ a se adresa la administrația diarului nostru.

La adunarea despărțĕmêntului II (Zêrnescĭ) al Associațiunei.

Cercul-Branului, Oct. 1896.

Onorată Redacțiune! Cetind în Nr. 222 al „Gaz. Trans." raportul despre succesul adunării generale a despărțĕmêntului II al Asoc. trans., care s'a ținut în 6 Oct. în Bran, am rĕmas convins de 2 lucrurĭ: 1) Comitetul acestui despărțĕmênt n'a lucrat în decursul unui an de dile absolut nimic pentru înaintarea culturei naționale, și 2) la adunare nu s'a aflat o singură inimă îndrăsnéță, întocmai precum nicĭ d-l corespondent T. d. C. n'a îndrăsnit sĕ critice și se tragă la rĕspundere pe membrii comitetului pentru passivitatea, ce au urmat'o fár' de nicĭ o autorisare. Comitetul nu numai că din propriul sĕu îndemn n'a produs nimic, dér nicĭ baremĭ de angagiamentele de onóre, ce și-le luase în fața adunărei generale din Tohanul-vechiŭ, nu s'a ținut.

Anume din raportul publicat tot în „Gaz. Trans". despre decursul acelei adunărĭ, se póte vedé, că părintele Thomas din Tohanul-vechĭŭ a propus și adunarea a primit unanim propunerea luĭ, ca: *Agenturile sĕ fiă datóre a face pentru scopurile Associațiunei colecte de cel puțin 1 cr. la an de fiă-care locuitor român, fără deosebire de sex și de etate. Nimenea nu va puté contribui la acéstă colectă mai mult de 10 cr. la an de persónă.* Comitetul se îndatorase a pune acéstă atât de salutară propunere în aplicare încă

---

vinse. Se reculese din nou, ca sĕ caute iubirea.

O fată simplu îmbrăcată trecu pe dinaintea sa, avea în pĕr o coróna de mirt. Gebhard o privi numai fugitiv, el nu vĕdu fața ei frumósă și nobilă, nicĭ ochii strălucitorĭ, gurița curată și dulce, el observă numai haina ei sărăcăciósă și-șĭ gândi: „Iubirea nu póte fi atât de simplă, iubirea care domnesce peste atâtia."

Fetița 'l privi cu tristeță, trecu mai departe și apoi dispăru.

O femeă bĕtrână încrucișă drumul lui Gebhard, pe acésta o întrebă el unde e iubirea.

Bĕtrâna rĕspunse că nu e acasă, că a plecat și a lăsat'o pe ea sĕ îngrijéscă de gospodorie.

Și Gebhard plecă mai departe sĕ afle adevĕrata iubire, pe care după cum spune tradiția, nu o află nicĭ-odată. — — —

— — — — — — — — — — —

E greu, fórte greu sĕ aflĭ iubirea adevĕrată, sinceră și curată.

U.

cu începutul anului curent. Tot atuncĭ se luase din nou hotărîrea, ca cu ocasiunea adunărei viitóre sĕ se aranjeze şi o esposiţie economică în Bran.

Acestea erau 2 hotărîrĭ, carĭ tae adênc în cercul de competinţă al unui despărţĕmênt, şi a căror ducere în îndeplinire erau sĕ aducă culturei nóstre adevĕrate folóse reale, ér celor ce stau în fruntea despărţĕmêntului cinste şi glorie. Se vede însĕ, că comitetul nicĭ n'a reflectat la esecutarea acelor concluse. Căcĭ de ar fi reflectat vre-odată, atuncĭ de bună sémă între împregiurărĭ normale n'ar fi avut cutezanţa fără nicĭ o ispravă sĕ mai păşéscă în faţa acelei adunărĭ, dela care îşĭ primesc onorificul angajament. Ce privesce esposiţia, ḑice-se în raport, că Il. Sa d-l cav. de Puşcariu ar fi adus motivele, ce au justificat imposibilitatea aranjerei ei. De întreprinderea colectei generale însĕ nicĭ amintire nu se face. Se vede, că onoraţilor membrii ai comitetului despărţ. li-a scăpat din memorie lucrul acesta. Fapt este, că On. comitet şĭ-a uitat cu totul de datorinţa sa, ceeea ce numai la noi se póte întêmpla, şi nicĭ de cum la o societate cu dor de muncă şi de înaintare. Şi când comitetul în chipul acesta nu se ţine de angajament, se desconsideră pe sine şi-şĭ blaméză postul sĕu atât de însemnat în fruntea mişcărei culturale de pe teritorul acestui despărţĕmênt, şi când nimenea nu cutéză sĕ strige un veto în contra acestui abus de încredere, atuncĭ te cuprinde indignarea, că din gura directorului aceluiaşĭ comitet mai pot eşi cuvintele: „Mé simt tare nemângăiat, D-lor, că nu pot vedé un singur ţĕran român (la adunare), pentru a cărui desvoltare culturală şi economică alergăm (sic!) în tot anul în mijlocul poporului. Nu sciu, ce ar fi causa acestei aparinţe întristătóre etc. etc.“.

Câtă ironiă în aceste vorbe ale d-lui director! Dér cum sĕ şi vină ţĕranul român la adunare, când nu facĭ sĕ pĕtrundă şi în coliba lui idea, nu'l facĭ sĕ simtă, că pentru el încă esistă asociaţiunea? Dér gânditu-v'aţĭ vre-odată la mulţimea mijlócelor, prin carĭ poţĭ stêrni interesul şi poţĭ însufla dragoste în ţĕran pentru sfânta causă a acestei tovărăşii de cultură românéscă? Ne place sĕ luăm numai dela ţĕranĭ, sĕ le încasăm taxele de membrii, dér sĕ le dăm în schimb ceva pentru jertfa lor ferit-a Dumneḑeu! Incercata-ţĭ vre-odată sĕ dovediţĭ ţĕranului, că nu asociaţiunea are lipsă de el, ci din potrivă el are lipsă de ajutorul asociaţiunei? Pusu-i-aţĭ bunăóră la disposiţiă o bibliotecă poporală, de unde sĕ-şĭ scótă şi el o învĕţătură pentru îndreptarea traiului sĕu, şi peste tot pus'aţĭ în pracsă vre-unul din diferitele mijlóce, de carĭ dispune asociaţiunea nóstră? Tóte acestea nu le-aţĭ făcut, şi totuşĭ veniţĭ sĕ-i aruncaţĭ în faţa ţĕranului ruşinea, că nu se interesézĕ de treburile sale culturale. Poporul nostru e prea bun şi minunĭ poţĭ face cu el, şi décă treburile nu merg bine, nu-i de vină el, ci aceia, carĭ pórtă rolul de conducĕtorĭ.

Trebue sĕ fim sincerĭ şi fără frică sĕ desvĕlim relele societăţii nóstre, décă voim sĕ dăm şi noi înainte. De aceea sĕ nu se supere nimenea, căcĭ nu rĕutatea orĭ duşmănia, ci dorul de îndreptare mĕ călăuzesce. Este lucru clar: Ómenii carĭ stau în fruntea despărţĕmêntului nostru orĭ că nu sunt capabilĭ de conducere (onóre esceptiunilor), orĭ sunt prea ocupaţĭ în alte direcţiunĭ, orĭ că sunt cu totul nepăsătorĭ. La tot casul ar fi lucru de cinste şi de omeniă, sĕ părăséscă postul de onóre ce-l ocupă şi sĕ facă loc altora şi mai harnicĭ şi mai puţin ocupaţĭ şi şi mai cu multă tragere de inimă. Sĕ lăsăm, D-lor, ambiţia aceea próstă, ca pe drept pe nedrept în tóte părţile unii şi aceiaşĭ sĕ figurăm, ca conducĕtorĭ. Sĕ ne împărţim la muncă, ér atuncĭ, când punem un conducĕtor, sĕ nu considerăm persóna, rudenia orĭ prietinia, ci singur caracterul şi vrednicia omului. In chipul acesta şi cu bunele elemente, ce le avem în părţile nóstre, putem fi sigurĭ, că despărţĕmêntul II al Asoc. trans. ar realisa frumóse resultate pe tóte terenele de cultură.

Dixi.

Oprirea conferenţei dela Sibiiu.

SIBIIU, 22 Octomvre. Conferenţa generală electorală a Românilor din Transilvania şi Ungaria, conchiămată pe ḑiua de Sâmbătă, 24 Octomvre st. n., a fost astăḑĭ oprită de către autoritatea de aicĭ.

Motivele sunt tot cele aduse cu ocasia oprirei conferenţei conchiămate la 3 (15) Maiŭ.

Programul solemnităţei dela Constanţa.

Programul solemnităţei, ce va avea loc la Constanţa, cu ocasia punerĭ primei pietre, întocmit în mod definitiv de ministrul român al lucrărilor publice, a fost aprobat de M. S. Regele Carol.

Solemnitatea va avea loc în diua de Mercurĭ, 16 Octomvre, ér nu la 13 cum fusese hotărîtă mai nainte.

Numĕrul invitaţilor, care la început trecea peste 300, a fost redus pe jumĕtate. Trenul invitaţilor va pleca din Bucurescĭ Mercurĭ, 16 curent, la órele 7 diminéţa. Dejunul va fi servit la Cerna-Vodă, la órele 11, într'o sală arangiată în acest scop.

Familia Regală va pleca din Sinaia, cu tren special, şi va sosi la Constanţa la órele 2.30 p. m.

Serviciul divin va fi oficiat la órele 3 p. m. de P. S. S. Episcopul Partenie al Dunărei-de-Jos, apoi va urma, cu solemnitatea obicĭnuită, punerea primei pietre a portului de către M. S. Regele.

După acéstă ceremonie, Familia Regală, împreună cu d-nii miniştri şi invitaţii, va vizita şantierele ăi carierele de piatră.

La órele 6.30 séra, se va da prânzul în sala Casinului dela Constanţa, care va fi decorată, pentru acéstă circumstanţă, de serviciul hidraulic.

Séra, M. S. Regina se va întórce direct la Sinaia, cu AA. LL. RR. Principele Ferdinand şi Principesa Maria, ér M. S Regele va veni în Bucurescĭ.

Trenul invitaţilor va porni dela Constanţa Mercurĭ, la órele 9.30 séra şi va sosi în capitală la óra 1 diminéţa.

Constantinopolul şi Armenii.

Am reprodus ḑilele trecute o conversaţie a unui redactor al ḑiarului „*Daily News*“ cu doi membrii ai comitetului revoluţionar armenesc, refugiaţĭ la Geneva în urma atacului asupra Băncii Otomane din Constantinopole. In convorbirea acésta, unul din revoluţionarĭ se lăuda, că comitetul armenesc póte cu mai multă uşurinţă incendia întreg Constantinopolul, decât sĕ mai atace Banca Otomană. Declaraţia acésta a produs o emoţiune óre-care în capitala Turciei unde spiritele sunt uşor iritabile în urma ultimelor măcelurĭ. Dér o declaraţiune categorică a contelui *Szechenyi-paşa*, general de divizie şi comandantul brigadei de pompierĭ din Constantinopole a risipit curênd temerile locuitorilor. Étă ce a ḑis contele Szechenyi-paşa:

„Comitetul armenesc se înşélă grozav, décă crede, că póte nimici Constantinopolul prin foc. De trei-ḑecĭ de anĭ sunt specialist în cestiunĭ de acestea, de mai mult de douĕ-ḑecĭ de anĭ sunt comandantul brigadei militare de pompierĭ de aci, care — o pot spune, fără a fi nemodest — stă pe aceeaşĭ tréptă cu cele mai bune corpurĭ de pompierĭ din Europa. Echipamentul nostru e strălucit, căcĭ şi cele mai nouĕ invenţiunĭ ale technicei sunt introduse şi adoptate la noi. Din cincĭ-ḑecĭ în cincĭ-ḑecĭ de paşĭ avem în oraşul nostru hydrauţĭ şi în cas de nevoe putem, vorbind figurat, sĕ secăm Bosforul şi sĕ înecăm oraşul în apă.

„Afară de pompieriii regulaţĭ mai avem şi tulumbagii, aceştĭ nenumĕraţĭ pompierĭ neregulaţĭ, carĭ sunt obicĭnuiţĭ din copilărie sĕ lupte cu focul, carĭ nu se tem de nicĭ un pericol şi carĭ în casul unei marĭ nevoi ne vor sprijini admirabil.

„Dér poliţia cea mai bună în timpurĭ neliniştite e însuşĭ populaţia, aşa că revoluţionarii cu greu ar puté pune foc în mai multe părţĭ odată, fără a fi observaţĭ. La Constantinopole întreg oraşul află deja după câte-va minute isbucnirea unui incendiu nocturn; strigătele pătrunḑĕtóre ale bedjiilor (gardiştĭ de nópte): „Ianghin war“ (e foc) se repercutéză ca un automat viu din stradă în stradă, tótă lumea e deştéptă, pretutindenĭ se deschid porţile, ferestrile, aşa că tot oraşul are ochii deschişĭ. Cum s'ar putea decĭ pune alte focurĭ după ce se vor fi anunţat cele d'întâiŭ?

„Sĕ ne gândim însĕ la casul cel mai rĕu, sĕ presupunem, că incendiatorii ar reuşi sĕ pue de-odată foc în mai multe părţĭ. Credeţĭ că un asemenea incendiu nu s'ar stinge imediat? Cât se póte de sigur. Cu mult mai repede, cu mult mai energic decât în timpurĭ normale. După câte-va minute s'ar afla în tot oraşul, că incendiile au fost puse de mânĭ criminale, şi aşa cum poporul s'a aruncat, după atacul Băncii Otomane, asupra conjuraţilor şi acoliţilor lor, tótă populaţia s'ar grămădi la edificiile incendiate şi ar localisa focurile.

„Un pericol mare general — am constatat acésta adese-orĭ în viéţa mea — are cu totul alt efect asupra mulţimii decât un pericol individual. Unul atrage pe celalalt şi unde sting de obiceiŭ ḑece, ar stinge sute de mii. Cred că în casul unui mare incendiu pompierii nicĭ n'ar ajunge sĕ opereze, atât de repede ar stinge focul populaţia“.

O rugare.

Oradea-mare, 1 (13) Octomvre 1896.

Incă în anul trecut simţind lipsa ardentă am espedat în diferite părţĭ locuite de Românĭ apelul ce urméză pentru colectare de ajutóre pentru restaurarea bisericei din V. Velenţa, care se află într'o stare de tot miseră:

„**Apel către inimile românescĭ!** O mică coloniă, care din vechĭ timpurĭ mai sustă aicĭ, dér acum slăbită, fără sprijin şi fără ajutor, *a ajuns în pericolul de a se nimici.* Silită de împrejurărĭ, venim dér în faţa publicului marinimos a-i cere ajutorul ca prin dăruirĭ sĕ ne vedem biserica renovată şi scăpată de totala ruinare, unde ne mai putem păstra limba şi religiunea strĕbună.

„Timpul vitreg, lupta pentru esistenţă a stors cu desĕvîrşire isvórele nóstre de venit, ér noi de noi numai suntem în stare a scăpa de peire unicul nostru Sion, care de atâtea veacurĭ vestesce esistenţa nóstră pe acest pămênt. Recurgem la fraţi, cerêndu-le obolul lor ca *sĕ ne ajute nouĕ, carĭ stăm strâmtoraţĭ între elemente străine*, şi de carĭ se isbesc mai cu putere tóte furtunile vieţei, pe carĭ sprijin şi ajutor, credem, îl vom afla la fraţii noştri de-o credinţă şi de-o limbă.

„Vĕ rugăm în numele credincioşilor noştri sĕ binevoiţĭ a colecta în cercul cunoscuţilor D-Vóstrĕ *pentru ajutorarea Sfintei nóstre bisericĭ*, ér colecta dimpreună cu resultatul ei a o retrimite în restimp *de 3 lunĭ* la adresa presbiterului mai jos însemnat. Socóta se va face public. Mulţămindu-Vĕ pentru binevoitorul sprijin, suntem cu deosebită stimă:

V á r a d - V e l e n c z e, luna Iunie, 1895

Andrei Horvath, preşed. sinodului par. presbiter.; *Dimitrie Sime*, notarul sinodului parochial“.

Câte-va colecte au întrat încă în decursul anului trecut, dér am observat, că mulţĭ au dorit şi aprobarea colectei din partea Ven. Consistoriu. Apreţiindu-se apelul şi de către Ven. Consistoriu şi neputând da fiă-căruia rĕspuns separat, sunt în plăcuta posiţiă de-a publica aprobarea, precum urméză:

Copie „Nr. 690. 13. Pl. 896. Preaonorate D-le! Venerabilul sinod eparchial prin conclusul de sub Nr. 78 a. c. la propunerea făcută de aicĭ *a încuviinţat deschiderea unei colecte pe partea bisericei nóstre din V. Velenţa.* Despre-ce eştĭ poftit a încunosciinţa pe oficiul par. din comuna sus numită. — Oradea-mare, 1 (13) Iulie, 1896. Iosif Goldiş vic. eppesc. Pentru copiă: Toma Păcală m. p. protopop (L. S.)

Rog dér prea umilit pe toţĭ acei P. T. Domnĭ, carĭ au binevoit a primi colecte, sĕ binevoéscă a le pune în circulaţiă şi a-le retrimite subscrisului până la finea lunei Noemvre a. c., ca sĕ putem face socóta publică.

Oradea-mare, 1 (13) Octomvre 1896.

Cu tot respectul

Andrei Horvath,
presbiter ort. rom.

ULTIME SCIRĬ.

Bucurescĭ, 21 Octomvre. In privinţa arestărei d-lor, Dr. *Saligny*, Dr. *Popovicĭ* şi inginerul *Cordea*, nu s'a primit încă nicĭ un amănunt pe cale diplomatică. D. G. *Rosetti Solescu*, ministru plenipotenţiar al ţĕrei la Petersburg a rĕspuns erĭ telegrafic, că a fost primit de contele *Lambsdorf* dela ministerul de esterne rusesc, şi acesta a cerut imediat prin ministerul de interne un raport telegrafic, dela d. *Constantinovicĭ*, guvernatorul Basarabiei. Dela consulatul român din Ismail n'a sosit încă nicĭ o scire. Se bănuesce, că autorităţile rusescĭ au luat drept *spionĭ* pe d-nii Saligny, Popovicĭ şi Cordea. Erĭ s'a rĕspândit vestea, că d-nii Popovicĭ, Saligny şi Cordea au fost puşĭ în libertate şi au plecat deja spre Tulcea. Ei sunt aşteptaţĭ în Capitală.

Bucurescĭ, 21 Octomvre. *Dimisiunea ministrului român pentru domenii G. D. Palladi a fost primită*, şi astăḑĭ fostul ministru şi-a luat rĕmas bun dela funcţionarii ministerului. Locul d lui Palladi va fi ocupat de *P. S. Aurelian*, preşedintele camerei.

Berlin, 21 Octomvre. Intrevederea împĕratului *Wilhelm* cu *Ţarul* Rusiei în Darmstadt şi Wiesbaden a făcut o *impresiă neplăcută* în Paris. In cercurile diplomatice intrevederea acésta sĕ comentéză în mai multe felurĭ; unii vĕd în dênsa o aparinţă cu totul pacĭnică, séu cel puţin o visită de curtoasiă; alţii érăşĭ îi dau însemnătate mare, ḑicênd, că prin noua întrevedere s'au mai *planat valurile prea marĭ de entusiasm din Paris*, şi s'a dat tot-odată o *satisfacţiă Germaniei.*

NECROLOG. **Michail A. Safrano**, privatier în loc, a rĕposat în 18 Octomvre n. c. în anul al 42-lea al etăţii. Imormêntarea s'a sĕvârşit erĭ după amiaḑĭ. — Fiă-i ţĕrêna uşóră!

DIVERSE.

Impĕratul şi compositorul. Despre compositorul vienes Bruckner, care a murit ḑilele trecute se naréză următórea anecdotă: Compositorul, fiind odată în audienţă la împĕratul, spre a-i mulţămi pentru o decoraţiă căpĕtată, fù întrebat de acesta: — „Ai vre-o cerere?“, — „Aşi avé una, Majestate“. — Care e? Spune-o fără sfială“. Compositorul rĕspunse în dialect vienes: — „Décă Majestatea Ta ai dojeni pe criticianul Hanslick, care totdéuna mĕ spală în „Neue fr. Presse“, aşĭ fi fórte recunoscĕtor!“

O lege obligătóre pentru femei. Amicii emancipării femeilor puţin vor fi mulţămiţĭ cu legea adusă de curênd în dieta ţĕrei în Norvegia. Până când la noi se nisuesc ca sĕ deschidă femeii cât se póte de multe cărărĭ nouĕ pentru esistenţă, pe atuncĭ legislatorii din Norvegia voesc, ca femeile sĕ rĕmână acolo, unde a stat femeia totdéuna, şi la acésta le deobligă prin lege. Norvegienii au creat adecă o lege, în care se dispune, că acea fată, care nu scie împleti, tórce şi cóce pâne, şi despre acésta nu va puté arĕta atestat, sĕ nu se pótă mărita.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Octomvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	121.55
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.20
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$% .	122.—
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	101.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.15
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.30
Imprum. ung. cu premii	155.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	137.50
Renta de hârtie austr.	110.95
Renta de argint austr.	100.95
Renta de aur austr.	121.65
Losurĭ din 1860	144.25
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	942.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	404.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	365.50
Napoleondorĭ.	$9.52^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.85
London vista	119.90
Paris vista	47.55
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.10
Note italiene.	44.50

Cursul pieţei Brașov.

Din 22 Octomvre 1896.

Banonote rom.	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.48
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Dela comitetul central electoral al comitatului Brașov.

Nr. **70**—1896.

Publicaţiune.

Deórece Mejestatea Sa c. și r. apost. a binevoit, a conchema cu prea înaltul rescript 7 Octomvre a. c. dieta viitóre pe 1896—1901 pe 23 Noemvre a. c. și deórece Escelenţa Sa D-l ministru de interne prin emisul din 7 Octomvre a. c. Nr. 89927—1 ca termin pentru alegerile dietalĭ comune, a hotărît un termin de 10 ḑile din 28 Octomvre până în 6 Noemvre inclusive a. c. de aceea subscrisul comitet central electoral a *determinat ḑiua de 3 Novembre ca ḑiua pentru alegerile*, ce sunt de a se îndeplini în ambele cercurĭ electorale, supuse acestui comitet central electoral, pe basa §-lui 57 art. de lege XXXIII din anul 1874.

Pentru conducerea alegerei și pentru adunarea voturilor s'a esmis următórele comisiunĭ:

In cercu I electoral, cu locul de alegere, în Herman.

Dr. Friedrich Phleps de președinte.

Peter Horvath de vice-președinte.

Martin Goldschmidt de secretar.

Stefan Domokos de secretar locţiitor.

In cercu II electoral, cu locul de alegere Ghimbav:

Carl Schnell de președinte.

Dr. Fritz Philippi de vice-președinte.

Peter Schmidts de secretar.

Iohann Copony jun. (Măeruşĭ) de secretar locţiitor.

Pentru darea voturilor cu reterinţa la singuraticile comune s'a statorit următorul șir:

In I cerc electoral:

1. Herman.	6. Tărlungenĭ.
2. Sânpetru.	7. Satulung.
3. Preșmer.	8. Cernat.
4. Purcărenĭ.	9. Turcheș.
5. Zizin.	10. Bacĭfalu.

In II cerc electoral:

1. Ghimbav.	8. Crizbav.
2 Cârstian.	9. Bod.
3. Rêșnov.	10. Feldióră.
4. Vulkan.	11. Rotbav.
5. Codlea.	12. Măeruș.
6. Hălhii.	13. Apaţa.
7. Nou.	

Alegerea se începe la **3 Noemvre a. c. 8 óre a. m.** (după timpul de rênd). Fiă-care alegêtor cercual póte recomanda candidaţii dietalĭ, acésta recomandaţiune trebue sĕ se dée în scris președintelui pentru alegerĭ, séu în ḑiua dinainte de alegere, séu la una și jumetate de óră după începerea alegerei.

Dacă președintele, pentru alegerĭ ordonéză votarea în sensul legei, atuncĭ aceea începe diminéţa la 9 óre.

Votisarea se face public și nominal amĕsurat §-lui 75 art. de lege XXXIII anul 1874. și §§-lor ce stau în legătură cu acesta.

Ceea ce se aduce la cunoscinţa tuturora, cu aceea observaţiune, că alegerea se va efeptui în casa comunală al respectivului loc de alegere și că este oprit a veni la alegere cu bâte séu arme.

Din ședinţa comitetului central electoral al comitatului Brașov, ţinută în 20 Octomvre 1896.

Dr. Friedrich Jekel m. p.
vice-comite și președinte.

Dr. Otto Hnidy m. p.
tisztb. főszolgabiró, ca actuar.

1094.1—1.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: — óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne — óre — m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: — óre — min. dim.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 0 óre — min. séra.

*) Acest tren circuléză unmai Joia Dumineca și la sĕrbătorĭ.